

[Steen Folke.]

som med mange andre forslag, der passerer folketinget for tiden.

Det andet formål med forslaget er tilsvarende at kanalisere arbejdskraft med et minimum af kvalifikation ind i det private erhvervsliv. Ud fra nogle forholdsvis kortsigtede hensyn og betragtninger over, hvad der er nødvendigt for at komme ud af den krise, som det kapitalistiske samfund har bevæget sig ind i, gennemfører man dette forslag tilligemed en lang række andre, og man er udmærket godt klar over, hvilke konsekvenser det får. Jeg mener derfor, at man må se i øjenene både herinde og især uden for folketinget, at appeller til folketinget og appeller til statsmagten nytter ikke noget. Det er kommet dertil, at det er nødvendigt at tage sagen i egen hånd for dem, det går ud over. Det har de studerende på tidligere tidspunkter vist at de var rede til gennem forskellige aktioner. De har også vist, at de var rede til at sætte magt bag deres krav dér, hvor de havde mulighed for det. Jeg tænker f. eks. på den huslejeboycot, der har løbet i månedsviis vinteren igennem på en lang række kollegier landet over.

Jeg mener, det er den form for aktioner, hvor man sætter magt bag sine krav, som er vejen frem. Hvis man skal nå at gennemføre noget i kampen for sine rettigheder, ja, så er det nødvendigt at gribe til den slags midler, for det er helt klart, at folketinget ikke varetager de uddannelsessøgendes interesser, ikke varetager de socialt dårligt stilledes interesser, ikke varetager lønarbejdernes interesser. Hvis disses interesser skal varetages, så må de varetages uden for dette folketing, det gælder også i denne sag.

Anden næstformand (Nathalie Lind):

Jeg må anmode om mere ro, specielt i siddegangen.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg tillader mig at tage ordet her, selv om jeg kun er på gæsteoptræden. Jeg gør det i egenskab af uddannelsessøgende ved Københavns universitet. Jeg gør det også i overbevisning om, at det faktisk er meget svært at argumentere her, at det er en kamp mod vejrmøller, for her er det ikke argumenter, der gælder, her er det ikke den vir-

kelighed, der eksisterer udenfor, der gælder, her er det simpelt hen et spørgsmål om at bevare den etablerede magt.

Det, der sker her, er, at man vil forhindre de mennesker, der skaber værdierne i dette samfund, i at have mulighed for at besætte nogen som helst nøglepositioner i statsadministrationen eller andre steder. Formelt kommer der til at gælde de samme regler, som gælder inden for retsvæsenet: enhver kan bruge retsvæsenet formelt, men reelt er det dem, der har penge, der kan benytte sig af det.

Det samme kommer til at gælde uddannelsesvæsenet. Jeg må konstatere, at hvis man er født på Nørrebro, har syv søskende og har tilladt sig at få børn og har ernæret sin egen mand, medens han havde uddannelsesstøtte, så kan man altså ikke tillade sig selv at forlange at få en uddannelse. Her er det janteloven, der gælder: du skal ikke tro, du er noget.

(Kort bemærkning).

Jørgen Junior (FP):

Når VS taler om kynisme, må man råbe lidt gevalt. Der er tale om fornuft. Vi ved alle sammen, at der i dette samfund er blevet udsluset alt, alt for mange uddannelsessøgende, og vi har fået en overproduktion, som samfundet overhovedet ikke kan absorbere. Derfor er det særdeles betænkeligt, når der opfordres til mangel på respekt for det demokrati, som dette folketing meget gerne skulle . . .

(Uro på tilhørerpladserne, hvorfra der nedkastes sedler).

... ja, dér kan man altså se . . ., men det er jo åbenbart det, som VS — det er det, som VS' opfordringer resulterer i. Med andre ord, jeg må opfordre til, at man ikke opfordrer til udenomsparlamentarisk virksomhed

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke forlænge den debat, vi har her — den socialdemokratiske ordfører har redegjort for socialdemokratiets synspunkter — blot fastslå, hvad jeg har fastslået ved andre behandlinger, og hvad jeg har haft lejlighed til at redegøre for i folketingets uddannelsesudvalg, nemlig at tidsfristen for